

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 17.12.2019թ. թիվ 1910591450 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<2>> 01 2020թ. 17-13- 15

ք.Երևան

ՀՀ ոստիկանության ճանապարհային ոստիկանության պետի պաշտոնակատար, ոստիկանության գնդապետ Ն.Սարգսյանս վերանայելով Հովիկ Պետրոսյանի ՄԴ/8035-19 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Հայաստանի Հանրապետության Արդարադատության նախարարության <<Հրազդան>> քրեակատարողական հիմնարկի պետ, արդարադատության գնդապետ Հովիկ Պետրոսյանը դիմումով խնդրել է անվավեր ճանաչել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 1910591450 որոշումը՝ նշելով, որ իրավախախտումը թույլ է տվել տվել ծայրահեղ անհրաժեշտությունից ելնելով՝ <<Հրազդան>> քրեակատարողական հիմնարկ գնալու ճանապարհին, որտեղ տեղի ունեցած միջադեպի հետևանքով անհրաժեշտ էր կազմակերպել հիվանդին բժշկական հաստատություն տեղափոխելը:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը վարչական ակտը բեկանելու հիմք չի կարող հանդիսանալ՝ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 17-րդ հոդվածով վարչական պատասխանատվության ենթակա չէ այն անձը, որը թեև սույն օրենսգրքով կամ վարչական իրավախախտումների համար վարչական պատասխանատվություն սահմանող այլ նորմատիվ ակտերով նախատեսված գործողություն է կատարել, սակայն գործել է ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում, այսինքն՝ մի այնպիսի վտանգ վերացնելու համար, որը սպառնացել է պետական կամ հասարակական կարգին, սոցիալիստական սեփականությանը, քաղաքացիների իրավունքներին ու ազատություններին, կառավարման սահմանված կարգին, եթե այդ վտանգը տվյալ հանգամանքներում չէր կարելի վերացնել այլ միջոցներով և եթե հասցված վնասը կանխված վնասի համեմատությամբ ավելի նվազ կարևորություն ունի:

Նույն օրենսգրքի 252-րդ հոդվածի համաձայն՝ մարմինը (պաշտոնատար անձը) ապացույցները գնահատում է իր ներքին համոզմունքով, որը հիմնված է գործի՝ իրենց ամբողջությամբ վերցված բոլոր հանգամանքների համակողմանի, լրիվ և օբյեկտիվ հետազոտման վրա, ղեկավարվելով օրենքով և սոցիալիստական իրավագիտակցությամբ:

Վարչական վարույթի ընթացքում կատարված ուսումնասիրությունների արդյունքում պարզվել է, որ վարչական տույժ նշանակելու մասին թիվ 1910591450 որոշմամբ արձանագրված իրավախախտումը թույլ է տրվել 30.11.2019թ. ժամը 21:46-ին, իսկ դիմումատուի կողմից ներկայացված տեղեկանքը փաստում է, որ հիվանդը ժամը 19:30-ից

գտնվել է բժիշկների հսկողության ներքո, դիմումատուի կողմից ներկայացված մեկ այլ տեղեկանքի համաձայն հիվանդը նույն օրը ժամը 23:40-ին տեղափոխվել է Երևանի Մխիթար Հերացու անվան պետական բժշկական համալսարանի <<Հերացի>> թիվ 1 հիվանդանոցային համալիր :

Այսպիսով դիմումատուի կողմից ներկայացված ապացույցները բավարար չեն վերջինիս կողմից թույլ տված իրավախախտումը ծայրահեղ անհրաժեշտության վիճակում կատարված գնահատելու համար:

<<Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին>> օրենքի 43-րդ հոդվածի 3-րդ մասի համաձայն, Եթե սույն հոդվածի 1-ին մասի «բ» կետով նախատեսված դեպքում վարչական մարմնի կողմից քննարկվող փաստական հանգամանքների վերաբերյալ տվյալներին (տեղեկություններին) վարչական մարմինը կարող է իրազեկ դառնալ բացառապես տվյալ անձի միջոցով, ապա ապացուցման պարտականությունը դրվում է այդ անձի վրա:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 17.12.2019թ. թիվ 1910591450 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:
2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:
3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Հովիկ Պետրոսյանին (ծանուցման հասցե՝ ք.Երևան, Եղ.Թադևոսյան փողոց, 22 շենք, 23 բնակարան)

Ն.Սարգսյան